

УДК 336.1

DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2026-15-10>**Козлов Є. М.**

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня,

Державний податковий університет

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-5655-8044>**Yevhen Kozlov**

State Tax University

ФІНАНСОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ВІД СТАБІЛЬНОСТІ ДО СТІЙКОСТІ (2015–2025)

UKRAINE'S FINANCIAL SYSTEM: THE TRANSITION FROM STABILITY TO RESILIENCE (2015–2025)

Анотація. У статті здійснено комплексне порівняльне дослідження стану фінансової системи України у довоєнний (2015–2021) та воєнний (2022–2025) періоди. Актуальність теми зумовлена необхідністю об'єктивного осмислення трансформацій, що відбулися у публічних фінансах країни внаслідок повномасштабного збройного вторгнення росії. Метою статті є виявлення ключових якісних та кількісних змін у фінансовому потенціалі держави шляхом системного порівняння двох принципово різних моделей функціонування фінансової системи. На підставі аналізу макрофінансових показників (динаміки ВВП, інфляції, бюджетного дефіциту, державного боргу), бюджетної динаміки (структури доходів і видатків державного бюджету), функціонування банківського та небанківського секторів (банків, страхових компаній, НПФ, кредитних спілок), стану фондового ринку, а також валютної та монетарної політики НБУ встановлено ключові зміни у фінансовому потенціалі держави. Встановлено, що довоєнний період характеризувався поступовим накопиченням фінансового потенціалу: зростанням ВВП у 2,2 рази за 2015–2021 роки, зниженням боргового навантаження з 72 % до 49 % ВВП, консолідацією банківського сектору та реформою децентралізації місцевих фінансів. Виявлено, що попри масштабні втрати та структурну перебудову, фінансова система України у 2022–2025 роках продемонструвала значну адаптивність: збереження функціонального бюджету при дефіциті до 20 % ВВП, стабілізацію банківської системи з рекордним прибутком близько 200 млрд грн у 2024 році, утримання інфляції у керованих межах завдяки жорсткій монетарній політиці, а також нарощування міжнародних резервів до рекордних 43,8 млрд дол. США. Наукова новизна полягає у системному зіставленні довоєнної моделі поступового зміцнення фінансового потенціалу та воєнної моделі його мобілізаційної трансформації. Зроблено висновки про принципову відмінність між моделлю стабільного зростання та моделлю зовнішньо субсидованої стійкості, а також визначено три ключові системні ризики для післявоєнної фінансової архітектури: накопичений борговий тягар (понад 100 % ВВП), структурна залежність від зовнішнього фінансування та стримана кредитна активність. Практичне значення результатів полягає у формуванні аналітичної бази для розроблення стратегій фінансового відновлення України у післявоєнний період.

Ключові слова: фінансова система, фінансовий потенціал, бюджетна політика, банківський сектор, державний борг, монетарна політика, воєнна економіка, фінансова стійкість, післявоєнне відновлення.

Abstract. This article presents a comprehensive comparative study of Ukraine's financial system during the pre-war (2015–2021) and wartime (2022–2025) periods. The relevance of the topic is determined by the need for an objective analysis of the transformations that have occurred in the country's public finances as a result of Russia's full-scale military invasion. The purpose of the article is to identify key qualitative and quantitative changes in the state's financial potential through a systematic comparison of two fundamentally different models of financial system functioning. Based on an analysis of macrofinancial indicators (GDP dynamics, inflation, budget deficit, public debt), budget dynamics (revenue and expenditure structure of the state budget), the functioning of banking and non-banking sectors (banks, insurance companies, NPFs, credit unions), the state of the capital market, as well as the NBU's exchange rate and monetary policy, the key changes in the state's financial potential have been established. It is determined that the pre-war period was characterized by a gradual accumulation of financial potential: GDP growth of 2.2 times during 2015–2021, reduction of the debt burden from 72 % to 49 % of GDP, consolidation of the banking sector and the reform of fiscal decentralization. The study reveals that despite significant losses and structural restructuring, Ukraine's financial system in 2022–2025 demonstrated considerable adaptability: maintaining a functional budget with a deficit of up to 20 % of GDP, stabilizing the banking system with record profits of approximately UAH 200 billion in 2024, keeping inflation within manageable limits through tight monetary policy, and increasing international reserves to a record USD 43.8 billion. The scientific novelty lies in the systematic comparison of the pre-war model of gradual strengthening of financial potential and the wartime model of its mobilization transformation. Conclusions are drawn about the fundamental difference between the model of stable growth and the model of externally subsidized resilience, and three key systemic risks for the post-conflict financial architecture are identified: the accumulated debt burden (above 100 % of GDP), structural dependence on external financing, and restrained credit activity. The practical significance of the results consists in forming an analytical basis for developing strategies for Ukraine's financial recovery in the post-war period.

Keywords: financial system, financial potential, fiscal policy, banking sector, public debt, monetary policy, war economy, financial resilience, post-war recovery.

Постановка проблеми. Повномасштабне вторгнення росії в Україну 24 лютого 2022 року стало безпрецедентним викликом для фінансової системи країни. Воно не лише завдало колосальних матеріальних збитків, а й докорінно змінило логіку функціонування державних фінансів, перевівши їх із режиму поступального розвитку у режим мобілізаційної адаптації.

Водночас у роки, що передували повномасштабній агресії, фінансова система України переживала важливий етап трансформації: зростав ВВП, знижувалося боргове навантаження, реформувалася банківська система, проводилася децентралізація місцевих бюджетів. Саме той потенціал, що поступово накопичувався протягом 2015–2021 років, значною мірою визначив здатність держави функціонувати в умовах воєнного стану.

Актуальність дослідження визначається необхідністю системного осмислення цих трансформацій: без чіткого розуміння того, якою була фінансова система до війни і якою вона стала в умовах збройного конфлікту, неможливо сформулювати обґрунтовану стратегію післявоєнного відновлення. Порівняльний аналіз двох моделей – «стабільного зростання» та «адаптованої стійкості» – дозволяє визначити, які механізми виявилися стійкими, які зазнали руйнівного впливу, а які потребують принципового переосмислення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика трансформації фінансової системи України в умовах військового часу стала предметом активного наукового дискурсу.

Буй Т. Г. та Прімерова О. К. досліджують питання бюджетної системи та державних фінансів, систематизують напрями впливу повномасштабного вторгнення на структуру доходів і видатків бюджету, зростання дефіциту та державного боргу [1]. Механізми управління фінансовими ресурсами держави в умовах воєнного стану і проблему покриття бюджетного дефіциту детально розглядає Радіонов Ю. Д. [2].

Грунтовний аналіз фінансової стабільності банківської системи з урахуванням ризиків ліквідності та зовнішньої фінансової залежності зроблено Аванесовою Н. та Бакало І. [3].

Монетарній політиці НБУ у воєнний час присвячена робота Джуса М., де аналізуються ключові рішення регулятора з точки зору їх відповідності викликам воєнного часу та робиться висновок про успішне забезпечення макрофінансової стабільності, хоча й зазначається, що монетарна політика не повною мірою враховувала потреби держави у фінансуванні воєнних видатків [4].

В контексті воєнної економіки значний внесок зробили дослідники Київської школи економіки. Зокрема, колектив авторів у серії публікацій “Ukraine War Damage Assessment” систематизують економічні втрати та пропонують методологію оцінки відновлювального потенціалу [5].

Разом з тим, попри зростаючу кількість публікацій, у науковій літературі залишається ряд недостатньо опрацьованих аспектів. По-перше, переважна більшість досліджень аналізує окремі сегменти фінансової системи – банківський сектор, бюджет або монетарну політику – ізольовано, без їх системного зіставлення у єдиному аналізі «до і під час війни». По-друге, відсутні комплексні порівняльні дослідження, які б охоплювали водночас усі ключові складові фінансової сис-

теми в динаміці двох якісно різних періодів. По-третє, питання трансформації структури бюджетних доходів – від домінування власних податкових надходжень до структурної залежності від зовнішніх трансфертів – як індикатора зміни фінансової спроможності держави залишається практично не дослідженим. Саме ці прогалини і обумовлюють необхідність подальших досліджень.

Метою статті є комплексний порівняльний аналіз стану фінансової системи України у двох принципово різних хронологічних зрізах – довоєнному (2015–2021) та воєнному (2022–2025) – з метою виявлення ключових трансформацій фінансового потенціалу держави, оцінки структурних змін та окреслення перспектив фінансового відновлення у післявоєнний період.

Наукова новизна дослідження полягає у системному зіставленні довоєнної моделі поступового зміцнення фінансового потенціалу та воєнної моделі його мобілізаційної трансформації, що дає змогу сформулювати базис для обґрунтування стратегій відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз макрофінансових показників України у 2015–2021 роках свідчить про поступову стабілізацію та відновлення економіки країни. За цей час ВВП у доларовому еквіваленті зріс у 2,2 рази – з 90,9 млрд дол. США до 209,7 млрд дол. США [6]. Темпи інфляції знизилися з 43,3 % у 2015 році до 4,1 % у 2019 році, що свідчить про досягнення цінової стабільності [7].

Бюджетний дефіцит упродовж 2015–2019 років утримувався в межах 1,6–2,9 % ВВП, що відповідало критеріям макрофінансової рівноваги. У 2020 році через пандемію COVID-19 він зріс до 5,2 % ВВП, але вже у 2021 знизився до 3,6 % [8]. Загальне боргове навантаження (державний та гарантований державою борг) скоротилося з 72 % ВВП наприкінці 2015 році до 49 % наприкінці 2021 [9].

Структура ВВП демонструвала диверсифікацію: зростала частка торгівлі, IT-сектору, сільськогосподарства та фінансових послуг. Сектор інформації та телекомунікацій показав особливо динамічне зростання – від 72,6 млрд грн у 2015 до 246,0 млрд грн у 2021 році, що є результатом збільшення частки цифрової економіки, а також попиту на послуги українських IT-компаній за кордоном [10].

З початком повномасштабної війни макрофінансовий контекст кардинально змінився. Реальний ВВП України у 2022 році скоротився на 28,8 % – найглибший спад серед країн Європи. Але з 2023 року розпочалося поступове відновлення. Зростання реального ВВП у 2023 році склало 5,5 % та у 2024 році – 2,9 %, що свідчить про адаптацію економіки до умов безперервних бойових дій [11].

Динаміка інфляції в Україні у 2022–2025 роках яскраво відображає складний шлях від кризового стрибка цін до поступової стабілізації. У 2022 році інфляція сягнула 26,6 %, що стало закономірною реакцією на руйнування логістичних ланцюгів, енергетичну кризу та масштабну емісійну підтримку видатків у перші місяці повномасштабного вторгнення. Завдяки безпрецедентному підвищенню облікової ставки НБУ до 25 % та стабілізації обмінного курсу вже у 2023 році інфляцію вдалося знизити до 5,1 %. Проте у 2024 році цінова динаміка знову прискорилося до 12,0 % під впливом нових енергетичних шоків, пов'язаних із масштаб-

ними ударами по енергетичній інфраструктурі, а також відновленням споживчого попиту. У 2025 році інфляція сповільнилася до 8,0 %, що свідчить про поступове повернення до керованого цінового середовища, однак цей рівень все ще залишається суттєво вищим за цільовий показник 5 % [7].

Принципово змінилася структура бюджетного дефіциту. Якщо у 2021 році він становив 3,6 % ВВП, то у 2022–2025 роках щорічний дефіцит державного бюджету коливається на рівні 17–20 % ВВП. Покриття цього розриву стало можливим виключно завдяки безпрецедентній зовнішній фінансовій підтримці: протягом 2022–2025 років Україна отримала 168 млрд дол. США у формі кредитів та грантів [12].

У довоєнний період доходи зведеного бюджету України демонстрували стабільне зростання – з 652 млрд грн у 2015 до 1 662 млрд грн у 2021 році. Частка податкових надходжень у загальній структурі зросла з 77,9 % до 87,5 %. Рівень податкового навантаження при цьому утримувався стабільно в межах 33–35 % ВВП, що свідчило про збалансованість фіскальної системи.

З 2022 року структура доходів зазнала значної перебудови. Хоча загальний обсяг доходів державного бюджету зріс до 3 841 млрд грн у 2025 році, це зростання значною мірою пояснюється зовнішніми трансфертами (554,8 млрд грн у 2025 році) та збільшенням власних надходжень бюджетних установ (954,2 млрд грн у 2025 році). Відтак, частка власних податкових надходжень скоротилась до 60 % доходів Державного бюджету, а питома вага надходжень від міжнародних партнерів склала 14,4 %, що відображає суттєву залежність від зовнішньої допомоги.

Значних змін у двох досліджуваних періодах зазнала функціональна структура видатків. У 2021 році видатки на оборону становили 127,5 млрд грн (близько 6,9 % від загальних видатків). Протягом 2022–2025 років обсяг витрат на оборону стабільно складав біля 50 % всіх видатків державного бюджету, що засвідчує перехід від моделі «бюджету розвитку» до моделі «бюджету виживання та оборони» [8].

Якщо довоєнний тренд характеризувався зниженням боргового навантаження (з 72 % ВВП у 2015 до 49 % у 2021), то з 2022 року спостерігається протилежна тенденція. Загальна сума державного та гарантованого боргу зросла з 97,96 млрд дол. США наприкінці 2021 року до понад 213 млрд дол. США наприкінці 2025 році, що склало близько 100 % ВВП [9].

Кардинально змінилася і структура зовнішнього боргу. Якщо у 2021 році основу зовнішньої заборгованості складали цінні папери (19,9 млрд дол. США) та позики МФО (17 млрд дол. США), то у 2025 році обсяг позик, отриманих від міжнародних фінансових організацій, досяг 123 млрд дол. США. Це, в свою чергу, вказує на фактичну втрату доступу до ринкового фінансування та значну залежність від кредиторів, що є системним ризиком для боргової стійкості.

Банківська система пережила у 2014–2021 роках масштабну реструктуризацію: кількість банків скоротилася з 180 до 73. Ця реформа сформувала більш капіталізовану і стійку систему. З початком повномасштабного вторгнення кількість банків продовжила скорочуватися – до 60 станом на початок 2026 року. Концентрація у державному секторі зросла через від-

хід окремих іноземних банківських груп, а також націоналізацію деяких установ [13]. При цьому, коефіцієнти достатності капіталу залишаються високими: середній показник регулятивного капіталу перевищує нормативні вимоги НБУ більш ніж у 3,5 рази. Показник короткострокової ліквідності LCR значно перевищують мінімальні значення [14, с. 47–49, 75]. А розмір сукупного чистого прибутку банківського сектору склав 126 млрд грн у 2025 році [15, с. 2]. Частка непрацюючих кредитів (NPL) демонструє позитивну динаміку: якщо у 2017 році вона сягала критичних 56 %, то на початок 2026 року скоротилася до 13,9 % [16].

Кредитування реального сектору залишається стриманим з різних причин у двох аналізованих періодах. До 2022 року – через структурні проблеми (висока частка NPL, недовіра, слабкість застави). У військовий час – через невизначеність, високі військові ризики та концентрацію ліквідності у ОВДП.

Небанківський фінансовий сектор у довоєнний період характеризувався поступовим скороченням кількості учасників при незначному зростанні активів. Страховий ринок у 2021 році налічував 155 компаній з активами 64,8 млрд грн. Ринок НПФ залишався незначним: 63 фонди з активами 3,9 млрд грн.

Військовий час прискорив структурні зрушення. Кількість страховиків скоротилася до 57 на кінець 2025 року, проте активи зросли до 93,9 млрд грн. Принципово нова проблема – фактична неможливість перестрахування ризиків за кордоном: коефіцієнт утримання премій зріс до 99 %, що суттєво підвищує вразливість сектору [17]. НПФ нарощували активи – з 3,9 до 6,4 млрд грн (станом на 30.09.2025) – переважно через інвестиції у ОВДП та банківські депозити [18]. Кредитні спілки, навпаки, скоротилися з 278 до 85 установ з різким падінням обсягу активів, що підкреслює нерівномірний вплив воєнних умов на різні сегменти небанківського сектору [17].

Фондовий ринок України традиційно характеризується домінуванням ОВДП – понад 90–98 % обсягів торгів. У 2021 році обсяг торгів на організованих ринках становив 452 млрд грн. У 2022 році ринок різко скоротився до 160,5 млрд грн, але вже у 2025 виріс до 1 076,6 млрд грн.

Водночас з'явилися якісно нові інструменти: облігації іноземних держав (54 млрд грн у 2025), свопи (181 млрд грн), що свідчить про початок диверсифікації фондового ринку [19]. Монетарна та валютна політика у двох аналізованих періодах відображає принципово різні цільові функції. До 2022 року НБУ послідовно просувався до таргетування інфляції, гнучкого обмінного курсу та ліберальнішого валютного регулювання.

24 лютого 2022 року обмінний курс, як антикризовий захід, було зафіксовано на позначці 29,25 грн/дол. У липні 2022 курс скориговано до 36,57 грн/дол., і після тривалої фіксації у жовтні 2023 розпочався перехід до «керованої гнучкості».

Динаміка облікової ставки НБУ відображає адаптивність монетарної політики. На початку 2022 вона становила 9 %, але вже у червні 2022 НБУ підняв ставку до безпрецедентних 25 %. До кінця 2024 ставку поступово знижено до 13,5 %, проте прискорення інфляції змусило знову підвищити до 15,5 % станом на початок 2026 року [20]. Ключовим досягненням стало зростання міжнародних резервів НБУ: з 30,9 млрд дол.

Таблиця 1 – Порівняльна характеристика фінансової системи України у довоєнні та воєнні часи

Характеристика	2015–2021 (стабільність)	2022–2025 (стійкість)
Головна ціль	Зростання та реформи	Оборона та виживання
Бюджетний дефіцит	1,6–5,2 % ВВП	17–20 % ВВП
Джерело покриття дефіциту	Ринкові запозичення	Зовнішня підтримка
Держборг/ВВП	49–72%	90–100 %
Монетарна політика	Таргетування інфляції	Антикризова + стабілізуюча
Банківський сектор	Консолідація, рекапіталізація	Висока прибутковість, незначне кредитування
Небанківський сектор	Поступовий ріст	Скорочення учасників
Ринок капіталу	Зростання обсягів (ОВДП)	Відновлення + поява нових інструментів
Роль зовнішніх партнерів	Підтримка реформ	Системне фінансування бюджету

Джерело: складено автором

США наприкінці 2021 до рекордних 57,7 млрд дол. США станом на 1 лютого 2026 року, що забезпечує покриття понад 6 місяців майбутнього імпорту [21].

Безперечно, найзначнішою відмінністю між двома аналізованими періодами є роль міжнародних партнерів. У довоєнний період Україна взаємодіяла з МВФ, Світовим банком, ЄБРР, ЄС та ЄІБ переважно у форматі програмної підтримки – пільгових кредитів за результатами структурних реформ.

Протягом 2022–2025 років Україна отримала понад 168 млрд дол. США від міжнародних партнерів. Найбільшими надавачами стали ЄС (56,9 млрд дол. США), ЕРА (44,0 млрд дол. США) – кредит, забезпечений майбутніми доходами від заморожених російських активів, США (30,2 млрд дол. США), МВФ (14,9 млрд дол. США), Японія (9,0 млрд дол. США) [22]. Разом з тим, переважно кредитний характер цієї допомоги закладає довгострокові боргові зобов'язання, а збереження зовнішньої підтримки у майбутньому залежатиме від прогресу у структурних реформах, відповідних зобов'язань за програмами МВФ та ефективного використання наданих ресурсів.

Системне зіставлення двох аналізованих періодів дозволяє виявити принципову відмінність між ними – не лише кількісну, а й якісну та структурну.

Довоєнний 2015–2021 рр. можна охарактеризувати як період «стабільності та поступового накопичення потенціалу», що характеризувався зростанням ВВП, зниженням боргового навантаження, реформуванням банківської системи, децентралізацією місцевих фінансів. Її головними слабкостями залишалися: низький рівень кредитування реального сектору, слабкість небанківських ринків, недовіра населення та надмірна концентрація в державному банківському секторі.

Воєнні 2022–2025 роки – це період «стійкості та мобілізаційної адаптації». Колосальний фіскальний дефіцит покривається зовнішньою допомогою; монетарна політика балансує між антиінфляційним курсом і підтримкою ліквідності; банківська система демонструє надприбутковість переважно за рахунок високих процентних доходів від операцій з ОВДП; ринок

капіталу відновлюється, але залишається переважно борговим. Проте, безумовно, ключовим здобутком є те, що жодного з катастрофічних сценаріїв – банкрутства, гіперінфляції, системного колапсу – не відбулося.

Висновки. Проведений порівняльний аналіз фінансової системи України у 2015–2021 та 2022–2025 роках дозволяє сформулювати наступні висновки.

По-перше, довоєнне десятиліття заклало важливий фундамент фінансової стійкості. Поступове зростання ВВП, консолідація банківського сектору, реформа децентралізації та досвід взаємодії з МВФ та ЄС сформували той інституційний та фінансовий запас, який дозволив системі вистояти після початку широкомасштабної збройної агресії.

По-друге, фінансова система України продемонструвала унікальну адаптивну спроможність в умовах найбільш руйнівної війни в Європі з часів Другої світової. Збереження функціонального бюджету, сталість банківської системи, керованість інфляції та валютного ринку підтверджують інституційну зрілість ключових фінансових регуляторів.

По-третє, між двома моделями існує принципова якісна різниця: довоєнна система будувалася на засадах поступового накопичення власного потенціалу, тоді як воєнна – на засадах зовнішньої субсидованої стійкості. Перехід від другої до першої стане головним фінансовим завданням повоєнного відновлення.

По-четверте, накопичений борговий тягар (близько 100 % ВВП на кінець 2025 році), структурна залежність від зовнішнього фінансування та стримана кредитна активність формують три ключові системні ризики для післявоєнного відновлення, які потребують системного вирішення.

Перспективи дослідження вбачаються у детальнішому вивченні механізмів переходу від мобілізаційної фінансової моделі до моделі сталого відновлення, включаючи питання боргової реструктуризації, відновлення кредитування реального сектору, розвитку небанківських ринків та залучення прямих іноземних інвестицій.

Бібліографічний список:

- Буй Т. Г., Прімерова О. К. Бюджетна система України: вплив війни та виклики повоєнної відбудови. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. 2023. Т. 8, № 1. С. 17–24. DOI: <https://doi.org/10.18523/2519-4739.2023.8.1.17-24>
- Радіонов Ю. Д. Управління фінансовими ресурсами держави в умовах воєнного стану. *Економіка України*. 2023. № 1. С. 20–43. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.01.020>
- Аванесова, Н., Бакало, І. Фінансова стабільність банківської системи України в умовах воєнного стану: виклики та шляхи зміцнення. *Економіка та суспільство*. 2025. № 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-78>

4. Джус, М. Монетарна політика Національного банку України в умовах повномасштабної війни. *Науковий вісник Полісся*. 2023. № 1 (26). С. 165–182. DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-1\(26\)-165-182](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-1(26)-165-182)
5. Kyiv School of Economics. Analytical approach to damage, loss and needs assessment. URL: <https://surl.li/ptggqa>
6. Worldometer. ВВП України. URL: <https://surl.li/uacgqo>
7. Держстат. Зміна цін (тарифів) на споживчі товари (послуги). URL: <https://numl.org/1hrT>
8. Міністерство фінансів України. Інформація щодо виконання Державного бюджету України. URL: <https://surl.li/eddofd>
9. Міністерство фінансів України. Інформація щодо державного та гарантованого державою боргу України. URL: <https://surl.li/ukbjke>
10. Держстат. Квартальні розрахунки валового внутрішнього продукту України. URL: <https://numl.org/1hs0>
11. World Bank Group. Веб-сайт. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG?locations=UA>
12. Міністерство фінансів України. Веб-сайт. URL: <https://numl.org/1hrW>
13. Національний Банк України. Основні показники діяльності банків. URL: https://bank.gov.ua/files/stat/Indicators_Banks_2026-04-01.xlsx
14. Національний Банк України. Річний звіт. 2024. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2024.pdf?v=14
15. Національний Банк України. Огляд банківського сектору. Лютий 2026. URL: <https://numl.org/1hs2>
16. Національний Банк України. Дані про непрацюючі кредити (NPL). URL: https://bank.gov.ua/ua/file/download?file=Data_NPLs%20_2026-03-01.xlsx
17. Національний Банк України. Огляд небанківського фінансового сектору. Березень 2026. URL: <https://numl.org/1hrZ>
18. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Підсумки розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення станом на 30.09.2025. URL: <https://surl.li/bbxzek>
19. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. Інформаційна довідка щодо ринків капіталу України протягом січня-грудня 2025 року. URL: <https://numl.org/1hrX>
20. Національний Банк України. Облікова ставка. URL: <https://bank.gov.ua/ua/monetary/archive-rish>
21. Національний Банк України. Динаміка міжнародних резервів. URL: <https://numl.org/1hrY>
22. Міністерство фінансів України. Фінансування державного бюджету України з початку повномасштабної війни. URL: <https://numl.org/1hs1>

References:

1. Buy, T. G., & Primyerova, O. K. (2023). Biudzhetsna systema Ukrainy: vplyv viiny ta vyklyky povoiennoi vidbudovy [The Budget System of Ukraine: The Impact of War and the Challenges of Postwar Reconstruction]. *Naukovi zapysky NaUKMA. Ekonomichni nauky*, no. 8 (1), pp. 17–24. DOI: <https://doi.org/10.18523/2519-4739.2023.8.1.17-24>
2. Radionov, Yu. D. (2023). Upravlinnia finansovymy resursamy derzhavy v umovakh voiennoho stanu [Management of State Financial Resources under Martial Law]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 1, pp. 20–43. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.01.020>
3. Avanesova, N., & Bakalo, I. (2025). Finansova stabilnist bankivskoi systemy Ukrainy v umovakh voiennoho stanu: vyklyky ta shliakhy zmitsnennia [Financial stability of the banking system of Ukraine under martial law: challenges and ways to strengthen it]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-78>
4. Dzhus, M. (2023). Monetarna polityka Natsionalnoho banku Ukrainy v umovakh povnomasshtabnoi viiny [Monetary policy of the National Bank of Ukraine under conditions of full-scale war]. *Naukovyi visnyk Polissia*, no. 1 (26), pp. 165–182. DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-1\(26\)-165-182](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-1(26)-165-182)
5. Kyiv School of Economics. Analytical approach to damage, loss, and needs assessment. Available at: <https://surl.li/ptggqa>
6. Worldometer. VVP Ukrainy [Worldometer. GDP of Ukraine]. Available at: <https://surl.li/uacgqo>
7. Derzhstat. Zmina tsin (taryfiv) na spozhyvchi tovary (posluhy) [State Statistics Service of Ukraine. Changes in prices (rates) for consumer goods (services)]. Available at: <https://numl.org/1hrT>
8. Ministerstvo finansiv Ukrainy. Informatsiia shchodo vykonannia Derzhavnoho biudzhetu Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine. Information regarding the execution of the State Budget of Ukraine]. Available at: <https://surl.li/eddofd>
9. Ministerstvo finansiv Ukrainy. Informatsiia shchodo derzhavnoho ta harantovanoho derzhavoiu borhu Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine. Information regarding Ukraine's public and state-guaranteed debt]. Available at: <https://surl.li/ukbjke>
10. Derzhstat. Kvartalnyi rozrakhunky valovoho vntrishnoho produktu Ukrainy [State Statistics Service of Ukraine. Quarterly estimates of Ukraine's gross domestic product]. Available at: <https://numl.org/1hs0>
11. World Bank Group website. Available at: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG?locations=UA>
12. Ministerstvo finansiv Ukrainy. Veb-sait [Ministry of Finance of Ukraine. Website]. Available at: <https://numl.org/1hrW>
13. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Osnovni pokaznyky diialnosti bankiv [National Bank of Ukraine. Key performance indicators of banks]. Available at: https://bank.gov.ua/files/stat/Indicators_Banks_2026-04-01.xlsx
14. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Richnyi zvit. 2024 [National Bank of Ukraine. Annual Report. 2024]. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2024.pdf?v=14
15. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Ohliad bankivskoho sektoru. Liutyi 2026 [National Bank of Ukraine. Banking Sector Review. February 2026]. Available at: <https://numl.org/1hs2>
16. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Dani pro nepratsiuuchi kredyty (NPL) [National Bank of Ukraine. Data on non-performing loans]. Available at: https://bank.gov.ua/ua/file/download?file=Data_NPLs%20_2026-03-01.xlsx
17. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Ohliad nebankivskoho finansovoho sektoru. Berезen 2026 [National Bank of Ukraine. Overview of the non-bank financial sector. March 2026]. Available at: <https://numl.org/1hrZ>
18. Natsionalna komisii z tsinnykh paperiv ta fondovoho rynku. Pidsumky rozvytku systemy nederzhavnoho pensiinoho zabezpechennia stanom na 30.09.2025 [National Securities and Stock Market Commission. Results of the Development of the Non-State Pension System as of September 30, 2025]. Available at: <https://surl.li/bbxzek>
19. Natsionalna komisii z tsinnykh paperiv ta fondovoho rynku. Informatsiina dovidka shchodo ryнкiv kapitalu Ukrainy protiahom sichnia-hrudnia 2025 roku [National Securities and Stock Market Commission. Overview of Ukraine's Capital Markets for January–December 2025]. Available at: <https://numl.org/1hrX>
20. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Oblikova stavka [National Bank of Ukraine. Discount rate]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/monetary/archive-rish>

21. Natsionalnyi Bank Ukrainy. Dynamika mizhnarodnykh rezerviv [National Bank of Ukraine. Dynamics of the international reserves]. Available at: <https://numl.org/1hrY>

22. Ministerstvo finansiv Ukrainy. Finansuvannia derzhavnoho biudzhetu Ukrainy z pochatku povnomasshtabnoi viiny [Ministry of Finance of Ukraine. Financing of Ukraine's state budget since the start of the full-scale war]. Available at: <https://numl.org/1hs1>

Стаття отримана: 08.04.2026

Стаття прийнята: 26.05.2026

Стаття опублікована: 26.06.2026